

KLAGE PÅ VEDTAK OM AVVISNING - DISPENSASJON KDP GBNR 13/2 - FOR BYGGING AV VEGANLEGG OVER GBNR 9/1, 9/6 OG 12/82

Vedlegg:

- Klage på vedtak om avvisning
- Vedtak om avvisning
- Klage på vedtak, 13.08.21
- Svar på henvendelse - klagefrist, 06.08.21
- Henvendelse, orientering om at det vil komme en klage, 04.08.21
- Vedtak, 15.06.21
- Søknad, 05.11.20

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

- Vedtak, 16.03.21

Sammendrag:

Øyer kommune innvilget en søknad om dispensasjon for etablering av veg i LNF-formålet den 15.06.21. Melding om vedtak ble sendt til berørte parter den 22.06.21, der det ble gitt en klagefrist på 3 uker. Vedtaket ble lest av Arne Grimsrud, heretter kalt klager, dagen etter utsendelse. Kommunen mottok en henvendelse fra klager den 06.08.21 om at det ville komme en klage. Kommunen utøvde da sin veiledningsplikt og orienterte klager om at klagefristen var oversittet.ⁱ Den 13.08.21 mottok kommunen en klage. Klagen ble avvist den 02.09.21 fordi klagen ikke var mottatt rettidig. Ferieavvikling ble benyttet som begrunnelse for at klagen ikke ble sendt inn rettidig. Kommunedirektøren mener at ferieavvikling ikke oppfyller vilkårene om at klager ikke kan lastes for å ha oversittet klagefristen eller anses som en særlig grunn til at det er rimelig grunn til at klagen blir prøvd, jf. forvaltningsloven § 31 første ledd bokstav a og b.

Øyer kommune mottok en klage på avvisningsvedtaket den 24.09.21. Klage på avvisningsvedtaket er mottatt rettidig og klager har rettslig klageinteresse.

Kommunedirektøren finner ikke klagen begrunnet jf. forvaltningsloven § 33 annet ledd, og tilrår at klagen sendes til Statsforvalteren i Innlandet for endelig vurdering jf. plan- og bygningsloven § 1-9 femte ledd.

Vurdering:

ⁱ Følgende fremgår av lovforarbeidene «Innstilling fra Forvaltningskomiteen», s. 291: «Dersom vedkommende forvaltningsmyndighet finner [...] at klagen er for sent fremsatt bør den gjøre klageren oppmerksom på det.»

Kommunedirektøren opprettholder sin vurdering om avvisning i vedtak datert 02.09.21. Det foreligger ingen nye opplysninger i klagen som tilsier at klagen bør tas til behandling grunnet oversittet klagefrist.

Kommunedirektøren mener at klager kan lastes for å ha oversittet klagefristen dersom ferieavvikling er årsaken til fristoversittelsen, jf. forvaltningsloven § 31 første ledd bokstav a. Ferieavvikling anses ikke som en «særlig grunn til at det er rimelig grunn til at klagen blir prøvd», jf. forvaltningsloven § 31 første ledd bokstav b. Kommunedirektøren antar at klager ikke har jobbet døgnet rundt i 8 uker (3 uker klagefrist + 4 uker oversittet klagefrist), slik at det var helt umulig for klager å be om utsatt klagefrist eller levert en klage på et tidligere tidspunkt. Ordlyden «særlig grunn» tilsier at det skal en spesiell og ekstraordinær grunn til for å oppfylle vilkåret. «Det må var en «grunn», og denne må være av kvalifisert art».ii Kommunedirektøren anser ikke ferieavvikling for å være en grunn som av spesiell, ekstraordinær eller kvalifisert art. Det legges også vekt på den lange fristoversittelsen, sett i lys av grunnen til fristoversittelsen. Det fremgår av juridisk litteratur at det ikke skal være kurant å få klagen behandlet etter dette vilkåret, og hensyn som kan tale for å ta klagen til behandling er saker av særskilt stor betydning for klageren eller at den reiser prinsippsspørsmål som også forvaltningen er tjent med at det blir tatt stilling til.iii

Ingen har rettskrav på å få klagen prøvd. Skal klagen tas til behandling må et av vilkårene i forvaltningsloven § 31 første ledd bokstav a eller b være oppfylt, og selv om et av vilkårene er oppfylt kan forvaltningen likevel nekte å ta klagen til behandling.iv

Det fremgår ikke av vedtak datert 02.09.21 at en behandling av klagen vil være til ulempe for søker ettersom vedtaket har relevans i jordskiftesaken. Dette er et ytterligere moment som tilsier at det var riktig å avvise klagen. Vedtaket ble lest dagen etter elektronisk utsendelse, og klagen er mottatt en måned *etter* at klagefristen utløp.

Kommunedirektøren finner ikke klagen begrunnet jf. forvaltningsloven § 33 annet ledd, og tilrår at klagen sendes til Statsforvalteren i Innlandet for endelig avgjørelse jf. plan- og bygningsloven § 1-9 femte ledd.

Subsidiært:

Når kommunen avviser en klage, skal klagen ikke tas til realitetsbehandling. Det vil si at kommunen ikke skal vurdere innholdet av klagen. Kommunedirektøren finner det likevel hensiktsmessig å kommentere klagers anførsel om at kommunen har begått saksbehandlingsfeil da vedtaket «åpenbart» er i strid med forvaltningsloven § 21-6.

Kommunedirektøren antar at klagers advokat her mente å henvise til plan- og bygningsloven § 21-6 og ikke forvaltningsloven § 21-6 i deler av sin klage. Forvaltningsloven har ingen § 21-6, og innholdet i klagen tyder på at klagers advokat sikter til innholdet i plan- og bygningsloven § 21-6.

ii Lærebok i forvaltningsrett, Morten Walløe Tvedt, 2012, s. 306

iii Forvaltningsloven med kommentarer, Geir Woxholth, 2011, s. 536

iv Forvaltningsloven med kommentarer, Geir Woxholth, 2011, s. 535

Plan- og bygningsloven § 21-6 fjerde del i loven «Byggesaksdel» og kapittel 21 «Krav til innhold og behandling av søknader». Følgende fremgår av bestemmelsen;

«Med mindre annet følger av loven her, skal bygningsmyndighetene ikke ta stilling til privatrettslige forhold ved behandling av søknad om tillatelse. En søknad skal avvises dersom det fremstår som åpenbart for bygningsmyndighetene at tiltakshaver ikke har de privatrettslige rettigheter søknaden forutsetter[...]»

Det ble foretatt en endring i 2021 der begrepet «byggesøknad» ble erstattet med «søknad om tillatelse». Endringen innebærer ingen realitetsendring.^v I lovforarbeidene fremgår følgende; «Privatrettslige avtaler og regler kan på forskjellige måter ha betydning for retten til å oppføre et byggverk, selv om de er i tråd med plan- bygningslovens regelverk[...]»

Juridisk litteratur gir støtte for at plan- og bygningsloven § 21-6 kun gjelder «byggetillatelse»; «Bare dersom plan- og bygningsloven uttrykkelig gjør eksistensen av privatrettslige forhold til en betingelse for byggetillatelse, plikter søker å dokumentere sin rett.»^{vi}

Kommunedirektørens tolkning av bestemmelsen er at den gjelder behandling av «byggesøknader», og ikke søknad om dispensasjon etter kapittel 19. Tiltakshaver har i søknad datert 05.11.20 kun søkt om dispensasjon fra LNF-formålet og ikke anleggelse av vegen. Kommunen ville avvist en søknad om tillatelse til tiltak jf. plan- og bygningsloven § 21-6.

Kommunedirektøren kommenterer ikke øvrige anførsler i klagen.

Konklusjon: Øyer kommune har ikke begått saksbehandlingsfeil ved at det ikke er tatt stilling til plan- og bygningsloven § 21-6 ved behandling av søknad om dispensasjon.

Kommunedirektørens forslag til vedtak:

- Øyer kommune finner ikke klagen begrunnet jf. forvaltningsloven § 33 annet ledd, og tilrår at klagen sendes til Statsforvalteren i Innlandet for endelig avgjørelse jf. plan- og bygningsloven § 1-9 femte ledd.

Åsmund Sandvik
Kommunedirektør

^v Ajournert versjon av Plan- og bygningsloven, kommentarutgave av Carl Wilhelm Tyrén. Bekreftet à jour per 1. juli 2021.

^{vi} Plan- og bygnings-lov, del II, Bygge-saks-behandling, hånd-hevelse og sanksjoner, 3. utgave, 2018, Odd Jarl Pedersen, Per Sandvik, Helge Skaaraas, Stein Ness, Audvar Os, kapittel 6 nr. 9 «Privatrettslige forhold»